

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/192/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7518206086
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7518206086.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudcov JUDr. Aleny Mikovej a JUDr. Ľuboša Kunaya v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, P.O.BOX 205, proti žalovanému R. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. ul.XX/XX, B. nad P. o zaplatenie 924,02 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 19. marca 2019 č.k. 13Csp/237/2018-62

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby a trovách konania.

N e p r i z n á v a stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej „súd prvej inštancie“) rozsudkom uvedeným v záhlaví I. výrokom pripustil zmenu na strane žalobcu, aby na miesto pôvodného žalobcu Všeobecnej úverovej banky a.s. ako nový žalobca vstúpil Intrum Slovakia s.r.o IČO: 35 831 154, II. výrokom rozhodol o nároku žalobcu na úhradu sumy 924,02 Eur zo zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX uzavretej medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu Consumer Finance Holding a.s. dňa 10.06.2014 tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 581,54 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 5. 12. 2015 až do zaplatenia, III. výrokom v zostávajúcom rozsahu žalobu zamietol dôvodiac neplatnosťou dohody strán sporu v časti úrokov z pôžičky a IV. výrokom priznal žalobcovi náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 26%.

2. Súd prvej inštancie vychádzal zo zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá suma 1000 Eur s dohodnutou úrokovou sadzbou 28,10 % ročne, ročnou percentuálnou mierou nákladov (RPMN) vo výške 28,10%, pri priemernej hodnote RPMN 49,67 %. Poskytnutú pôžičku sa žalovaný zaviazal vrátiť v 60-tich mesačných splátkach v sume 29,36 Eur, v lehote do „06/2019“, ktorú povinnosť na riadnu a včasnú úhradu splátok porušil, preto veriteľ vyhlásil splatnosť celého zostatku dlhu k termínu 19.11.2015. Ku dňu podania žaloby bol žalovaným uhradený dlh vo výške 418,46 Eur a nesplnený ostal záväzok v sume 924,02 Eur.

3. Právne vec posudzoval súd prvej inštancie podľa ust. § 52, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“) o spotrebiteľských zmluvách, a podľa § 3, § 39, § 41 a § 457 OZ o neplatnosti právneho úkonu a nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Zohľadnil závery Nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. PL ÚS 10/95, v ktorom okrem iného Ústavný súd uviedol, že aj keď sú úroky z pôžičky predmetom zmluvnej voľnosti, neznamená to, že možno dohodnúť úroky v akejkoľvek výške, ale táto dohoda musí byť v súlade s ust. § 39 OZ a nesmie sa priečiť dobrým mravom. Ďalej odkázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/173/03 pojednávajúceho o tom, že právny úkon sa

prieči dobrým mravom, ak je neakceptovateľný z hľadiska spoločnosti všeobecne uznávaných mravných zásad a princípov vzájomných zmluvných vzťahov, a po konštatovaní, že v čase uzavretia zmluvy o pôžičke priemerná úroková sadzba na úvery dosahovala 10,66 % ročne prijal záver, že zmluva o pôžičke je v časti dohody o úrokovej sadzbe 28,10 % ročne neplatná pre rozpor s dobrými mravmi, pretože niekoľkonásobne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru a tento záväzok spotrebiteľa zhoršuje jeho postavenie, nad rámec povinnosti vyplývajúcej mu z ustanovení Občianskeho zákonníka. Podľa zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia uložil žalovanému povinnosť na vrátenie sumy 581,54 Eur, ako rozdielu medzi finančnými prostriedkami, ktoré mu boli poskytnuté vo výške 1000 Eur a finančnými prostriedkami v sume 418,46 Eur, ktoré do času vyhlásenia rozhodnutia vrátil. Nakoľko žalovaný bol v omeškani s plnením peňažného dluhu, v zhode s § 517 ods. 1,2 OZ a ustanoveniami § 3, § 10c nariadenia Vlády SR č. 87/95 Z.z., zaviazal žalovaného v súlade so žalobným návrhom na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 5. 12. 2015. Aplikujúc ustanovenie § 255 ods. 2 CSP priznal žalobcovi nárok na náhradu trov v rozsahu 26% prihládajúc na mieru jeho procesného úspechu (63%) a neúspechu (37%) v konaní vo vzájomnom pomere k žalovanej pohľadávke.

4. Proti výroku rozsudku o zamietnutí žaloby a súvisiacemu výroku o trovách konania podal včas odvolanie žalobca vymedzujúc odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ Civilného sporového poriadku („CSP“) o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Žalobca argumentoval, že jedinou odplatom za poskytnuté finančné prostriedky bol dohodnutý úrok vo výške 28,10% ročne, čomu zodpovedala aj hodnota RPMN. Výška priemernej hodnoty RMPN pre úvery do 1.500 € so splatnosťou od 1 do 5 rokov zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy zodpovedala hodnote 49,67% so stavom ku dňu 31.3.2014. Zdôraznil, že nie výška úrokovej sadzby, ale celková výška odplaty vyjadrená prostredníctvom RPMN je tým rozhodujúcim faktorom, ktorý je potrebné posudzovať pre ustálenie celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom. Výška odplaty neprevyšovala odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu a neprekračovala ani zákonom ustanovenú maximálnu výšku odplaty podľa § 1a ods.1 nar. vl. č. 87/95 Z.z. účinného od 1.9.2014, keď zákonodarca stanovil ako zákonné obmedzenie dvojnásobok priemernej RPMN. Žalobca odkázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach č.k. 5Co/181/2017-74 z 25.1.2018.

5. Vyhovujúci výrok rozsudku a výrok rozsudku o zmene subjektu na strane žalobcu neboli odvolaním napadnuté, nemali vplyv na správnosť preskúmaného výroku o zamietnutí žaloby a trovách konania, preto neboli predmetom odvolacieho konania a nadobudli právoplatnosť.

6. V zostávajúcom rozsahu Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods.1 CSP a contrario, v rozsahu danom § 379, § 380 ods.1, 2 CSP z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je nedôvodné.

7. Rozsudok je v napadnutých výrokoch vecne správny, z ktorých dôvodov ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

8. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 21. novembra o 09.35 hod. v pojednávacej miestnosti č. 202/II.posch., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v súlade s § 219 ods.1, 3 CSP.

9. Žalovaný sa k riadne doručenému odvolaniu nevyjadril.

10. Žalobcom uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm.h/ CSP spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci je daný v prípadoch chybnjej aplikácie práva na zistený skutkový stav, k čomu dochádza, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval náležitý právny predpis, ale tento nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových zistení vyvodil nesprávny právny záver.

11. Tento odvolací dôvod nebol naplnený a odvolací súd nezistil ani žiadny nedostatok procesných podmienok, či inú vadu konania, ktorý by mala mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súd prvej inštancie dôkazy vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z § 191, § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie. Zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, keď aplikoval náležité právne predpisy, ktoré aj správne interpretoval.

Právne závery súdu prvej inštancie sú zrozumiteľne odôvodnené, v súlade s ustálenou súdnou praxou a pri zohľadnení ochrany subjektívnych práv oboch strán sporu.

12. S dôvodmi napadnutého rozsudku sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods.2 CSP), keďže ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd dopĺňa:

13. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že nárok žalobcu vyplýval zo zmluvy spotrebiteľskej založenej na zmluve o pôžičke uzavretej dňa 10.06.2014, na podklade ktorej žalovaný získal finančné prostriedky v sume 1000 Eur, z ktorých do dňa vyhlásenia rozhodnutia vrátil 418,46 Eur. Rozsah nesplneného záväzku žalovaného z uvedenej zmluvy v sume 581,54 Eur súd prvej inštancie stanovil po konštatovaní čiastočnej neplnateľnosti zmluvy o pôžičke v časti dohodnutých úrokov.

14. Podľa § 53 ods.6 OZ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

15. Podľa § 1 ods. 1, 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej nar. vl. 87/95 Z.z.), odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve. Odplata podľa odseku 1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení za rok.

16. Podľa § 10d ods. 1,2 nar. vl. 87/95 Z.z. ak dôjde k poskytnutiu peňažných prostriedkov spotrebiteľovi v období po 31. máji 2014 a pred 1. septembrom 2014, odplatom sa na účely tohto nariadenia vlády rozumie odplata obvykle požadovaná bankami a pobočkami zahraničných bánk podľa § 1 ods. 1 až 3 za úvery alebo pôžičky v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy a za najvyššiu prípustnú výšku odplaty sa považuje odplata, ktorá nesmie prevýšiť dvojnásobok úrokových mier úverov pre domácnosti zverejňovaných na webovom sídle Národnej banky Slovenska ako súčasť úrokovej štatistiky za prvý mesiac kalendárneho štvrťroka predchádzajúceho uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy; úverom alebo pôžičkou sa rozumie aj obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

17. Podľa § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Podľa § 658 ods. 1 OZ, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

18. Odplatom pri poskytnutí finančných prostriedkov podľa zmluvy o pôžičke sú práve úroky z pôžičky, pokiaľ sa tak strany dohodli. Inak v zásade platí, že dlžník z pôžičky vráti len sumu finančných prostriedkov, ktoré dostal (§657, §658 OZ). Práve táto odplata ako bola dohodnutá medzi žalovaným a právny predchodcom žalobcu musí spĺňať kritéria primeranosti a súladnosti so zákonnou úpravou i dobrými mravmi. Referenčné kritérium upravené § 53 ods. 6 OZ, § 1, §10d nar. vl. 87/95 Z.z. nevyklučuje možnosť súdu posudzovať záväzkový vzťah skrz korektív dobrých mravov ako vyplýva z § 3 OZ, naopak predstavuje len jedno z ďalších pravidiel, na dodržiavaní ktorých je potrebné trvať v dodávateľsko-spotrebiteľskom vzťahu.

19. Pokiaľ sa žalobca odvoláva na údaje o priemernej hodnote RPMN, táto zohľadňuje všetky činitele, ktoré sa do jej výpočtu zahrňujú ako je výška požičanej istiny, doba splácania, výška splátok, úroková miera, ďalšie náklady a poplatky spojené s uzavretím zmluvy (§ 19 a Príloha č.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách). Údaje o priemernej RPMN teda zákonite odrážajú priemernú hodnotu veličnín vstupujúcich do výpočtu RPMN, a nie sú založené na len zohľadnení dohodnutej sadzby úroku z poskytnutých finančných prostriedkov. Takto odplatu

napokon definuje aj nar. vl. 87/95 Z.z.. Posúdiť primeranosť úrokovej sadzby z pôžičky je možné len porovnaním adekvátneho kritéria, ktorým sú priemerné úrokové miery na spotrebiteľské úvery ako bol úver poskytnutý žalovanému, čo výslovne vyplýva aj zo zákonnej úpravy § 10d nar. vl. 87/95 Z.z.. Priemerná úroková miera na úvery poskytované spotrebiteľom so splatnosťou do piatich rokov sa v čase rozhodnom pohybovala podľa štatistických ukazovateľov Národnej banky Slovenska na úrovni 11% ročne podľa typu spotrebiteľského úveru a jeho zabezpečenia (www.nbs.sk/statisticke). Táto úroková miera sa vzťahovala aj na nebankové inštitúcie, akým bola spoločnosť právneho predchodcu žalobcu. Dohodnutie úrokov na úrovni 28% ročne, tak nepochybne viac ako dvojnásobne prekračuje obvyklú odplatu požadovanú na finančnom trhu v obdobných prípadoch, preto je dôvodné usudzovať na neplatnosť jej dojednania pre rozpor so zákonným obmedzením vyplývajúcim z § 10d nar. vl. č. 87/95 Z.z. ako aj skrz zásady dobrých mravov.

20. Pojem dobrých mravov odráža prevažujúcu mienku rozhodnej časti spoločnosti o tom, aký má byť výkon práv vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi, aby tento bol v súlade so základnými a všeobecne rešpektovanými zásadami mravného poriadku, ako sú zásady slušnosti, poctivosti, čestnosti, dôvery a podobne. Za výkon práva s dobrými mravmi je teda možné považovať aj konanie, pri ktorom veriteľ postupom obchádzajúcim zákon či mariacim jeho zmysel a účel, poškodzuje či znevýhodňuje povinnú stranu v postavení spotrebiteľa. Zatiaľ čo jedinou obranou žalobcu je odkaz na údaje o hodnote RPMN, žalobca opomína ďalší faktor, že tento údaj nemožno hodnotiť oddelene od ostatných faktorov, ktorým je obsah zmluvy, keď hodnota RPMN odzrkadľuje len v zmluve dohodnuté úroky. Ak úroková miera na úroky nepresahuje hodnotu 11% ročne, dohoda so spotrebiteľom o úrokovej sadzbe v rozsahu 28,10 % ročne je nepochybne konaním, ktoré možno hodnotiť ako nepoctivý úkon v snahe obohatiť sa na úkor slabšej strany zmluvy, a to spôsobom, ktorý má vzbudiť zdanie, že právny úkon je súladný so zákonom. Snaha veriteľa, ktorého základným zdrojom obchodnej činnosti je požíčavanie finančných prostriedkov, o dosiahnutie zisku je prirodzená, avšak zisk musí byť úmerný poskytovanej finančnej čiastke a situácii na finančnom trhu, nie prejavom zneužitia nedostatku finančných prostriedkov u spotrebiteľa. Z konania veriteľa nemôže vyplývať zjavné zneužitie dominancie v hospodárskych finančných vzťahoch, ktoré mu umožňuje dosahovať neprímerane vysoké zisky. Samotná obrana žalobcu v odvolaní len potvrdzuje, že spôsob, akým bol nárok na odplatu v podobe úrokov v spotrebiteľskej zmluve o úvere založenej na pôžičke dohodnutý, je snahou o obchádzanie zákona, keď veriteľ vychádzal z predpokladu, že pokiaľ neprekročí dvojnásobok hodnoty RPMN, nebude možné posudzovať takúto zmluvu ako neplatnú či bezúročnú. Opomenul však, že akákoľvek dohoda sa vždy posudzuje s ohľadom na individuálne okolnosti prípadu, a tak, aby bol naplnený duch zákona, ktorým je zákaz výkonu práva v rozpore s dobrými mravmi. V tomto nie je namieste ani poukaz odvolateľa na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach č.k. 5Co 181/2017-74, ktorý posudzoval obsah spotrebiteľskej zmluvy, ktorej predmetom bola dohoda o úrokoch vo výške 13,2% ročne pri dohodnutej RPMN 32,77%. Sumu odplaty dohodnutú so žalovaným je preto dôvodné považovať za odporujúcu tak zákonu ako aj princípom dobrých mravov i poctivého obchodného styku, a teda vyplývajúcu z neplatného právneho úkonu (§3, § 39 OZ).

21. Z vyššie uvedených dôvodov bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdené ako zákonné a vecne správne. Správne je tiež rozhodnutie súdu prvej inštancie o náhrade trov prvoinštančného konania podľa § 255 ods. 2 CSP zohľadňujúc pomer procesného úspechu a neúspechu strán v spore.

22. Výrok o náhrade trov odvolacieho konania je daný § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca ako odvolateľ bol v odvolacom konaní neúspešný, preto mu nevzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému nevznikli žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania, o výške ktorých by bolo potrebné rozhodovať, z ktorých dôvodov odvolací súd rozhodol, že stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).